

۱۰ قاب از یک افسانه با پیراهن آرژانتین

خدا حافظی باشکوه مسی

یک وداع برای دو قهرمان

شب خدا حافظی مسی، برای نیکلاس اوتامندی نیز آخرین حضور با پیراهن آرژانتین بود؛ و چه پایانی بهتر از این که گل نخست مسابقه را همین مدافع به ثمر برسانند. در دقیقه ۴۸، مسی از روی کرنر توپ را روی نقطه پنالتی فرستاد و اوتامندی با یک ضربه والی دروازه بنین را باز کرد. چند لحظه بعد، دو قهرمان یکدیگر را در آغوش گرفتند؛ تصویری که شاید از زیباترین قاب‌های شب خدا حافظی بود.

اوتامندی پس از بازی گفت این گل و این لحظه را تا پایان عمر به یاد خواهد داشت. او دوران ملی خود را با ۱۴۰ بازی، ۱۰ گل و ۴ قهرمانی به پایان رساند؛ قهرمانی در کوپا آلمه‌ریکا ۲۰۲۱، فینالیسیما ۲۰۲۲، جام جهانی ۲۰۲۲ و کوپا آلمه‌ریکا ۲۰۲۴.

تبلیغی که جشن مسی را خراب کرد

مراسم باشکوه خدا حافظی مسی در مونومنتال یک حاشیه عجیب هم داشت. در حالی که ۸۵ هزار تماشاگر و خود مسی منتظر آغاز نمایش ویژه پهبادهای در آسمان بودند، نخستین تصویر شکل گرفته لوگوی یکی از حامیان مالی فدراسیون فوتبال آرژانتین بود. نمایش تبلیغاتی که تنها حدود ۱۰ ثانیه ادامه داشت، با واکنش منفی شدید هواداران روبه‌رو شد و سبک‌های مونومنتال را به هو کردن واداشت. بسیاری معتقد بودند استفاده تجاری از مراسمی که قرار بود کاملاً به مسی اختصاص داشته باشد، با حال و هوای احساسی این شب نتابینی نداشت. اعتراض‌ها در شبکه‌های اجتماعی نیز آتقذر با گل گرفت که حساب کاربری شرکت بیمه حامی فدراسیون بخش نظرات برخی پست‌های خود را غیرفعال کرد. برای بسیاری از هواداران، حتی در آخرین شب مسی هم فوتبال نتوانست کاملاً از سایه تجارت فاصله بگیرد.

باینیه طولانی رونالدو و حواشی ای که روزبه‌روز بیشتر می‌شود

تلخی بی پایان یک پایان تلخ!

اما بعد نظرش را تغییر داده و رونالدو را در شرایطی که برای ورود به زمین آماده شده بود، روی نیمکت نگه داشته است. اختلاف اصلی اما به همینجا ختم نشده؛ رونالدو مدعی است سرمربی در توضیح ماجرا مقابل رسانه‌ها نیز از توافق قبلی عدول کرده و به این ترتیب، ۲۰ بار «به قولش عمل نکرده است». نکته عجیب‌تر این است که رونالدو در هیچ‌کجای این ۱۷۴۰ کلمه نام «رژ» یا «ژسوس» را نیاورده و صرفاً از عبارت «سرمربی» یا «سرمربی فعلی» استفاده کرده است؛ کنایه‌ای که به‌سختی می‌توان آن را تصادفی دانست. در نهایت هم کاپیتان پرتغال بابت ترک اردو عذرخواهی و ابراز امیدواری کرده که در آینده یک بازی خدا حافظی برایش برگزار شود. سؤال این است آیا اصلاً انتشار چنین متنی لازم بود؟ رونالدو حق دارد روایت خودش را بیان کند، اما آیا این حجم از

توضیحات و گلابه‌ها در واپسین روزهای دوران ملی‌اش به سود اوست؟ مردی با ۲۰۰ بازی ملی و ۱۴۶ گل برای پرتغال، کسی که سال‌ها محبوبیتش در کشورش به مرز ستایش مطلق رسیده بود، حالا خطر آن احساس می‌کند که بخشی از همان هواداران از رفتارهایش خسته شوند. پایان دوران ملی رونالدو می‌توانست باشکوه‌تر باشد. او یکی از بزرگ‌ترین بازیکنان تاریخ فوتبال پرتغال و جهان است و میراثش با ۱۷۴۰ کلمه درباره یک اختلاف با مربی از بین نمی‌رود. مردم احتمالاً گل‌ها، طول عمر خارق‌العاده بازی، قهرمانی یورو ۲۰۱۶ و سال‌ها درخشش او را به یاد خواهند آورد، نه این پابنیه. با این حال، حیف است که شاید آخرین روزهای حضور یکی از بزرگ‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ در نیم ملی، اینچنین پرحاشیه و دور از شأن این اسطوره باشد.

گزارش یک

فرخ حسایی خبرنگار

این بهترین پایان برای فوق ستاره‌ای بود که به جایگاه یک اسطوره واقعی در فوتبال جهان رسید. لیونل مسی در آخرین شب حضورش با پیراهن آرژانتین، درست همان طور که شایسته یک اسطوره بود، از صحنه رفت؛ با گل، پاس گل و استادیومی که ایستاده برایش دست زد. شماره ۱۰ افسانه‌ای آرژانتین پس از سال‌ها فراز و فرود، اشک و شادی، شکست و قهرمانی، سرانجام با تیم ملی وداع کرد؛ اما میراث او بسیار فراتر از جام‌ها و رکوردهاست. مسی برای آرژانتین، داستانی از ناکامی و بازگشت، فشار و رستگاری و در نهایت تحقق یک رؤیای بزرگ بود.

او نزدیک به دودسه با پیراهن آلبی سلسسته بازی کرد و در این مسیر، لحظاتی خلق کرد که هر کدام بخشی از تاریخ فوتبال هستند. از نوجوان ۱۶ دقیقه‌ای جام جهانی ۲۰۰۶ تا قهرمان ۳۵ ساله قطر و نمایش‌های خیره‌کننده‌اش در آخرین جام جهانی، مسی بارها نشان داد که چرا نامش در بین بهترین بازیکن تاریخ فوتبال قرار گرفته است. در میان این همه خاطره، می‌توان مهم‌ترین لحظات دوران ملی او را این‌گونه مرور کرد:

نخستین درخشش در جام جهانی

مسی در جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان هنوز یک نوجوان بود؛ بازیکنی که همه درباره استعدادش صحبت می‌کردند اما هنوز فرصت چندانی برای نمایش آن در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان پیدا نکرده بود. در دیدار مقابل صربستان و مونته‌نگرو، سرانجام نوبت به او رسید. تنها ۱۶ دقیقه کافی بود تا مسی یک گل بزند و یک گل بسازد و همه نگاه‌ها را به سمت خود برگرداند. دیه‌گو مارادونا که از مدت‌ها قبل او را جانشین خود می‌دانست، همان شب از یک «استعداد ویژه» صحبت کرد. شاید هیچ‌کس نمی‌دانست آن نوجوان قرار است نزدیک به دو دهه بعد، یکی از بزرگ‌ترین میراث‌های تاریخ فوتبال آرژانتین را بسازد.

درخشش در برزیل ۲۰۱۴

جام جهانی ۲۰۱۴ برای مسی یکی از شخصی‌ترین تورنمنت‌های دوران ملی‌اش بود. پس از ناکامی در جام جهانی ۲۰۱۰، فشار زیادی روی ستاره بارسلونا وجود داشت تا این بار آرژانتین را به موفقیت برساند.

او در مرحله گروهی درخشید؛ مقابل بوسنی گل زد، برابر ایران در آخرین لحظات با شوتی تماشایی دروازه را باز کرد و مقابل نیجریه نیز دو بار به گل رسید. آرژانتین در نهایت تا فینال پیش رفت و شکست مقابل آلمان، یکی از تلخ‌ترین خاطرات مسی را رقم زد؛ اما عملکرد او در مرحله گروهی نشان داد که شماره ۱۰ می‌تواند بار سنگین تیم ملی را به تنهایی حمل کند.

وقتی گواردیول مقابل مسی کم آورد

در نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۲، آرژانتین مقابل کرواسی قرار گرفت؛ تپیی که یکی از بهترین خطوط دفاعی جام را در اختیار داشت. یوشکو گواردیول، مدافع جوان و در آن زمان ۲۰ ساله کرواسی، یکی از پدیده‌های جام بود. اما حتی او نیز نتوانست جلوی مسی را بگیرد. مسی پس از گلزنی از روی نقطه پنالتی، در صحنه‌ای فراموش‌نشدنی بارها گواردیول را به دردرس انداخت و در نهایت با حرکتی تماشایی از سمت راست، او را جا گذاشت و توپ را به خولیان آلوارز رساند تا آرژانتین به گل سوم برسد. آن صحنه شاید یکی از بهترین تصاویر از تفاوت نسل‌ها بود؛ مسی ۳۵ ساله در برابر مدافعی ۲۰ ساله که چند ماه بعد با انتقالی بزرگ راهی منچسترسیتی شد.

نبرد لوئیس

بازی آرژانتین و هلند در مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۲ تنها یک مسابقه فوتبال نبود؛ یک جنگ تمام‌عیار بود. مسی در آن بازی یکی از زیباترین پاس‌های دوران حرفه‌ای‌اش را برای ناهوئل مولینا ارسال کرد و

پیام ستاره‌ها در بدرقه شماره ۱۰

خدا حافظی لیونل مسی از تیم ملی آرژانتین موجی از پیام‌های احساسی ستاره‌های فوتبال و باشگاه‌های بزرگ را به دنبال داشت. تیمار با اشاره به تأثیر مسی بر فوتبال جهان، از او بابت سال‌ها لذت بخشیدن به هواداران از بازی‌اش تشکر کرد و گفت افتخار بزرگی بوده که هم مقابل او بازی کرده و هم در کنار او تاریخ‌سازی کرده است. رونالدینیو نیز مسی را «برادر» خطاب کرد و نوشت که افتخار داشته از نخستین روزهای این داستان در کنار او باشد. آرنئو ویدال هم شماره ۱۰ آرژانتین را «بهترین بازیکن تاریخ و موجودی فرازمینی» توصیف کرد. باشگاه‌های بزرگ آرژانتین از جمله ریورپلاته، بوکا جونیورز و راسینگ نیز با پیام‌هایی از کاپیتان سابق آلبی سلسسته خدا حافظی کردند. انگلیس بعد از چند پرافتخار مسی با پیراهن آرژانتین را یادآوری کرد. خولیان آلوارز هم تپیی مسی در قهرمانی جهان، نیز گفت میراث او برای آرژانتین «بسیار فراتر از فوتبال» است.

سپس از روی نقطه پنالتی گل زد. اما آنچه این مسابقه را برای هواداران آرژانتین ماندگارتر کرد، چهره متفاوت کاپیتان بود؛ بازیکنی خشمگین، جنگنده و بی‌پروا که در پایان مسابقه نیز در مصاحبه‌ای جنجالی با ووت و خورسست درگیری لفظی پیدا کرد.

سال‌ها به مسی ایراد گرفته می‌شد که برای رهبری آرژانتین، آن «خوی ته‌اجمی» مارادونا را ندارد. در لوئیس اما تصویری متفاوت از او دیده شد؛ مسی‌ای که حاضر نبود عقب بنشیند و برای تیمش می‌جنگید.

بازگشت از لبه پرتگاه در ۲۰۲۶

در جام جهانی ۲۰۲۶، آرژانتین در مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل مصر در آستانه یک حذف شوکه‌کننده قرار گرفت. مسی یک پنا‌تی را از دست داده بود و تیمش دو گل عقب بود؛ اما درست در لحظه‌ای که به نظر می‌رسید داستان به پایان رسیده، کاپیتان وارد عمل شد. او ابتدا با ارسال دقیق خود زمینه‌ساز گل نخست شد و چند دقیقه بعد گل تساوی را به ثمر رساند. این گل، مسی را به نخستین بازیکن تاریخ تبدیل کرد که در شش مسابقه متوالی مرحله حذفی جام جهانی گل زده است. آرژانتین در نهایت با گل وقت‌های تلف‌شده انزو فرناندس پیروز شد و یکی از ماندگارترین بازگشت‌های دوران ملی مسی رقم خورد.

هدیه‌ای از طرف خدا

در سال ۲۰۱۶، پس از شکست دوباره آرژانتین در فینال کوپا آلمه‌ریکا، مسی اعلام کرد از فوتبال ملی خدا حافظی می‌کند. چهار شکست در فینال‌های بزرگ، فشار افکار عمومی و حس ناکامی، او را به این تصمیم رسانده بود.

اما آرژانتین بدون مسی نمی‌توانست جام جهانی ۲۰۱۸ را از دست بدهد. در آخرین بازی انتخابی مقابل اکوادور، تیم ملی برای صعود به پیروزی نیاز داشت و خیلی زود هم گل خورد. سپس مسی وارد صحنه شد؛ سه گل زد و تقریباً به تنهایی آرژانتین را راهی روسیه کرد. آن‌شب، بار دیگر ثابت شد که آرژانتین هنوز به «هدیه خدا» نیاز دارد.

بازگشت بزرگ در قطر

جام جهانی ۲۰۲۲ با کابوسی بزرگ برای آرژانتین آغاز شد. شکست برابر عربستان سعودی، تپیی را که با ۳۶ بازی بدون شکست وارد مسابقات شده بود، در آستانه حذف قرار داد. مقابل مکزیک، فشار به اوج رسیده بود و آرژانتین تا دقیقه ۶۴ راهی برای باز کردن دروازه حریف پیدا نمی‌کرد. در همان لحظه، مسی با یک ضربه دقیق از پشت محوطه جریمه قفل بازی را شکست.

او پس از مسابقه گفت: «امروز یک جام جهانی جدید برای آرژانتین شروع شد.» این جمله در نهایت معنای واقعی خود را پیدا کرد؛ چون آرژانتین از همان لحظه مسیرش را به سوی قهرمانی تغییر داد.

جهان برای مسی ایستاد

رسانه‌های بزرگ جهان نیز وداع شماره ۱۰ آرژانتین را در مرکز توجه قرار دادند. «تارتا دلو اسپورت» این شب را به یک «آخرین تانگو» تشبیه کرد؛ تانگویی میان مسی و ۸۵ هزار هواداری که برای بدرقه قهرمان خود به مونومنتال آمده بودند.

روزنامه «فرانسه از پایان دوران» نایفه کوچک» نوشت و به ۲۰۸ بازی ملی مسی اشاره کرد. در اسپانیا، «آ.اس» این خدا حافظی را پایان یکی از بزرگ‌ترین داستان‌های فوتبال توصیف کرد و «سارکا» نیز زد: «مسی حالا تاریخ است و تمام آرژانتین را به گریه انداخت.» «ال‌پایس» نیز تأکید کرد مسی با پیراهن آبی و سفید تقریباً به همه افتخارات و رکوردهای ممکن رسید. «گاردین» هم مهم‌ترین جاش پیش روی آرژانتین را پیدا کردن جانشینی برای «ابر قهرمان» خود دانست.

بلینگام در مرکز تحول اندیشه‌های مرد آلمانی

انگلیس توخل، بی پرواتر از همیشه

در شیوه بازی انگلیس زده و حالا نشانه‌های این تغییرات بیشتر از گذشته دیده می‌شود. آنتونی بری، دستیار او، این روش را «کمتر تجویزی» و «کمتر ثابت» توصیف کرده است. یعنی دیگر قرار نیست بازیکنان دقیقاً در نقاط از پیش تعیین‌شده بمانند و هر حرکت‌شان از قبل مشخص باشد. اصول تاکتیکی همچنان چهارچوب اصلی را تشکیل می‌دهند، اما بازیکنان آزادی بیشتری برای تفسیر موقعیت‌ها و جابه‌جایی دارند. این روش البته ریسک خودش را دارد. فوتبال سیال ممکن است در مقطعی به آشفتگی تبدیل شود؛ چند بازیکن ممکن است همزمان به یک فضا بروند یا تیم در لحظه‌ای حساس عرض یا عمق کافی نداشته باشد. بنابراین موفقیت این سبک بیش از هر چیز به هوش و درک بازیکنان وابسته است. بازیکنان باید بتوانند در لحظه تشخیص دهند کجا حرکت کنند، چه فضایی را ایجاد کنند و چگونه از آن استفاده کنند. اما شاید بزرگ‌ترین برنده این تغییرات جود

بلینگام باشد. توخل و بری در ابتدای اردو با او درباره آزادی بیشتر صحبت کردند؛ اینکه احساس نکنند در یک پست «محبوس» شده و بتوانند براساس فضای ایجادشده تصمیم بگیرد. نتیجه این اعتماد، حضور بیشتر بلینگام در مناطق نزدیک به هری کین و ایفای نقش شیهه شماره ۱۰ مرکزی بوده است. بلینگام حالا قلب تپنده انگلیس جدید توخل است. اگر این تغییرات تاکتیکی بتواند آزادی و کیفیت او را بیشتر کند، فاصله‌ای که انگلیس با قدرت‌های بزرگ فوتبال جهان احساس می‌کند، شاید در سال آینده بیش از گذشته کاهش پیدا کند.

